

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/73/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124236479
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6124236479.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Mikulaja a sudcov JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobcu: A. B. C., D. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. XXXX/XX, XXX XX F., proti žalovanej: Sociálna poisťovňa - ústredie, so sídlom 29. augusta č. 8-10, 813 63 Bratislava, IČO: 30 807 484, o zaplatenie 117.288,90 EUR s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 23. apríla 2025, č. k.: 16C/12/2025 - 148, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.
- II. Žalovaná nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol tak, že:
„I. Súd konanie zastavuje a postupuje vec Sociálnej poisťovni - ústredie, so sídlom 29. augusta č. 8-10, 813 63 Bratislava, IČO: 30 807 484.
II. Žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznáva.“
2. Okresný súd sa v predmetnej veci zaoberal žalobou, ktorou sa žalobca domáhal od žalovanej Sociálnej poisťovne – ústredie zaplatenia sumy 117.288,90 EUR s príslušenstvom, a to z titulu doplatenia starobného dôchodku. Žaloba bola súdu doručená dňa 23. februára 2024.
3. Súd konanie zastavil a vec postúpil Sociálnej poisťovni – ústredie ako orgánu, ktorý je podľa jeho záveru príslušný konať a rozhodnúť vo veci. Nárok žalovanej na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal, keďže žalovanej v súvislosti s konaním nevznikli žiadne trovy.
4. Pôvodne okresný súd uznesením z 25. júla 2024 konanie zastavil a vec postúpil Generálnemu riaditeľstvu Zboru väzenskej a justičnej stráže, pričom žalobcu zaviazal uhradiť žalovanej náhradu trov konania v plnom rozsahu. Generálne riaditeľstvo však vyslovilo nesúhlas s postúpením a vec predložilo Najvyššiemu súdu SR za účelom rozhodnutia o právomoci. Vzhľadom na zriadenie Najvyššieho správneho súdu SR, spis bol postúpený tomuto súdu.
5. Kompetenčný senát Najvyššieho správneho súdu SR uznesením z 5. februára 2025 vyslovil, že nesúhlas Generálneho riaditeľstva bol dôvodný a zrušil uznesenie okresného súdu. Senát zdôraznil, že pre vymedzenie súkromnoprávneho sporu nie je rozhodujúci petit žaloby, ale hmotnoprávna povaha právneho vzťahu, z ktorého účastník vyvodzuje svoj nárok. Upozornil, že žalobca svoj návrh odvodil od rozhodnutí Sociálnej poisťovne o starobnom dôchodku, a teda ide o verejnoprávny vzťah vyplývajúci zo sociálneho poistenia, nie o súkromnoprávny nárok. Súčasne poukázal na to, že po prípadnom postúpení veci Sociálna poisťovňa vydá opatrenie o uplatnenom nároku, ktoré bude preskúmateľné správnym súdom.
6. Okresný súd bol viazaný závermi kompetenčného senátu. Zdôraznil, že podľa § 3 CSP všeobecné súdy rozhodujú iba súkromnoprávne spory, zatiaľ čo nárok žalobcu sa zakladal na právnych vzťahoch sociálneho poistenia, ktoré majú verejnoprávny charakter. Žalobca sa domáhal doplatenia dôchodkovej dávky, ktorá nevzniká zo súkromnoprávných predpisov, ale zo zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom

poistení. Právo na dôchodkovú dávku preto nemožno vymáhať prostredníctvom súkromnoprávnej žaloby podľa § 137 písm. a) CSP.

7. Súd poukázal aj na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR (napr. sp. zn. 3 Cdo 114/2013 a 3 Cdo 81/2007), podľa ktorej dôchodkové dávky nemožno považovať za dlhy v občianskoprávnom zmysle, ale za zákonné plnenia verejnoprávnej povahy.

8. Z uvedených dôvodov okresný súd dospel k záveru, že nedostatok právomoci civilného súdu predstavuje neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky podľa § 161 CSP, a preto konanie zastavil a vec postúpil Sociálnej poisťovni – ústredie.

9. Hoci súd konštatoval, že zastavenie konania zaviniel žalobca, keď podal žalobu na nepríslušný súd, žalovanej nevznikli žiadne trovy. Preto súd s poukazom na § 256 CSP a princíp zakotvený v čl. 17 základných princípov CSP žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Odvolanie

10. V zákonom stanovenej lehote podal proti uzneseniu súdu prvej inštancie odvolanie žalobca, uznesenie okresného súdu napadol v celom rozsahu. Namietal, že rozhodnutie okresného súdu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane uplatňovať jej procesné práva v miere, ktorá predstavovala porušenie práva na spravodlivý proces. Tvrdil, že konanie súdu trpelo vadami, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie.

11. Poukázal na uznesenie kompetenčného senátu Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 18 SKomp/24/2024 zo dňa 5. februára 2025, ktorým bolo zrušené predchádzajúce uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 16 C/11/2024 zo dňa 25. júla 2024. Toto rozhodnutie mu bolo doručené 20. marca 2025. Napriek tomu okresný súd dňa 23. apríla 2025 vydal nové uznesenie, ktorým nielen zastavil konanie o platobnom rozkaze, ale zároveň vec postúpil Sociálnej poisťovni – ústredie. Podľa žalobcu takýto postup nezodpovedal zákonu a mal byť posudzovaný ako postup podľa § 265 ods. 1 a 2 CSP.

12. Žalobca zdôraznil, že podľa uvedených ustanovení mala žalovaná Sociálna poisťovňa povinnosť zaplatiť uplatnenú peňažnú pohľadávku do 15 dní od doručenia platobného rozkazu, prípadne mala právo v tej istej lehote podať proti platobnému rozkazu odpor. Platobný rozkaz obsahoval aj poučenie o tomto procesnom postupe.

13. Žalobca namietal, že v prípade podania odporu bol súd podľa § 267 ods. 5 CSP povinný doručiť odpor žalobcovi do vlastných rúk, a až následne po vecnom posúdení odporu bol oprávnený platobný rozkaz zrušiť podľa § 267 ods. 4 CSP a nariadiť pojednávanie. Podľa žalobcu teda okresný súd postupoval nezákonne, keď konanie zastavil, namiesto toho, aby pokračoval v procesnom postupe určenom Civilným sporovým poriadkom.

14. Na základe uvedeného žalobca navrhol, aby odvolací súd uznesenie okresného súdu v celom rozsahu zrušil.

Vyjadrenie k odvolaniu

15. Žalovaná Sociálna poisťovňa – ústredie vo svojom vyjadrení uviedla, že sa v celom rozsahu pridrieva svojich predchádzajúcich podaní z 11. apríla 2024 a 24. júla 2024, ktoré predložila súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 16C/11/2024.

16. Zdôraznila, že na vydanie platobného rozkazu na sumu 117.288,90 EUR, ktorého sa žalobca domáhal, nebola daná právomoc všeobecného civilného súdu. Poukázala na to, že žalobca v odvolaní nesprávne tvrdil, akoby bol platobný rozkaz vydaný, hoci v skutočnosti k tomu nedošlo. Podľa žalovanej rozhodovacia prax vyšších súdnych autorít jednoznačne potvrdzuje, že v predmetnej veci nejde o súkromnoprávnu požiadavku, ale o otázku patriacu do sféry verejného práva.

17. Žalovaná poukázala na to, že žalobca nemá zákonný nárok na zaplatenie požadovanej sumy, keďže ide o právoplatne rozhodnutú dôchodkovú vec. Zdôraznila, že Sociálna poisťovňa nie je oprávnená konať ani rozhodovať v dôchodkovej veci žalobcu spôsobom, ktorý by založil jej povinnosť vyplácať žalobcovi starobný dôchodok v požadovanej výške. Z toho dôvodu podľa jej názoru neexistuje právny nárok na zaplatenie sumy 117.288,90 EUR.

18. Na záver žalovaná vyjadrila presvedčenie, že napadnuté uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica bolo vydané správne, v súlade s platnou právnou úpravou a so záväznou judikatúrou.

Právne posúdenie odvolacím súdom

19. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

20. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

21. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia, ako aj odvolacích dôvodov žalobcu a vyjadrenia žalovanej, dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nebolo dôvodné. Napadnuté uznesenie, ktorým súd prvej inštancie konanie zastavil a vec postúpil Sociálnej poisťovni – ústrediu (ďalej aj „Sociálna poisťovňa“), bolo vecne a právne správne.
22. Zo spisu vyplynulo, že žalobca sa domáhal zaplatenia 117.288,90 EUR s príslušenstvom z titulu doplatenia starobného dôchodku. Súd prvej inštancie vyhodnotil, že uplatnený nárok vychádzal z verejnoprávneho vzťahu sociálneho poistenia, a preto konštatoval nedostatok právomoci všeobecného súdu (§ 3, § 161 CSP) a postupoval podľa § 10 ods. 1 CSP tak, že konanie zastavil a vec postúpil orgánu príslušnému konať a rozhodnúť vo veci.
23. K námietke nesprávneho právneho posúdenia (platobný rozkaz – § 265 až § 267 CSP)
24. Žalobca namietal, že súd mal konať v režime platobného rozkazu podľa § 265 a nasl. CSP, pričom žalovaná mala v 15-dňovej lehote buď zaplatiť, alebo podať odpor; po doručení odporu „do vlastných rúk“ mal súd platobný rozkaz zrušiť a nariadiť pojednávanie.
25. Táto námietka vychádza z nesprávneho predpokladu, že všeobecný súd mal právomoc vydať platobný rozkaz na zaplatenie dôchodkovej dávky. Právny základ uplatneného nároku (starobný dôchodok) spočíva v zákone č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, teda vo verejnoprávnej úprave. Vzťah medzi Sociálnou poisťovňou a poistencom pri priznávaní a výplate dôchodkových dávok je verejnoprávny; nejde o peňažnú pohľadávku zo súkromnoprávneho záväzku, ktorá by bola vymáhateľná v občianskom sporovom konaní prostredníctvom platobného rozkazu. Tento záver korešponduje s ustálenou judikatúrou Najvyššieho súdu SR (napr. sp. zn. 3 Cdo 114/2013; 3 Cdo 81/2007), podľa ktorej dôchodkovú dávku nemožno považovať za „dlh“ v občianskoprávnom zmysle, ale za zákonné plnenie verejnoprávnej povahy.
26. Už len z tohto dôvodu neboli splnené základné podmienky na vydanie platobného rozkazu podľa § 265 CSP; režim § 265 až § 267 CSP sa uplatňuje výlučne v súkromnoprávnych veciach. Námietka preto nie je dôvodná.
27. K záväznosti uznesenia kompetenčného senátu a k povahe sporu
28. V konaní bolo rozhodujúce uznesenie kompetenčného senátu Najvyššieho správneho súdu SR zo dňa 05. 02. 2025 (sp. zn. 18SKomp/21/2024), ktorým bol zrušený skorší postup okresného súdu a vyslovené zásadné právne závery, v zmysle ktorých pre vymedzenie „súkromnoprávnej veci“ podľa § 3 CSP nie je určujúci samotný petít žaloby, ale hmotnoprávna povaha vzťahu, z ktorého nárok vyplýva; v dôchodkových veciach ide o verejné právo. Rozhodnutím kompetenčného senátu boli všeobecné súdy viazané (§ 11 ods. 1 CSP).
29. Súd prvej inštancie sa záväzným názorom riadil, keď identifikoval verejnoprávny charakter vzťahu, konštatoval nedostatok právomoci všeobecného súdu a vec postúpil orgánu verejnej správy príslušnému konať – Sociálnej poisťovni. Odvolací súd považuje tento postup za konformný nielen s § 10 ods. 1 CSP, ale aj s výslovným usmernením kompetenčného senátu, ktorý poukázal, že rozhodnutie správneho orgánu o uplatnenom nároku je následne preskúmateľné správnym súdom (v režime Správneho súdneho poriadku).
30. K interpretácii § 265 až § 267 CSP v kontexte tejto veci
31. Žalobca staval svoju argumentáciu aj na poučení, ktoré sa štandardne spája s platobným rozkazom (15-dňová lehota na zaplatenie alebo odpor). Táto logika však predpokladala, že ide o súkromnoprávnu peňažnú pohľadávku a že platobný rozkaz bol vydaný. Keďže ani jedna z týchto podmienok nebola splnená, ustanovenia § 265 až § 267 CSP na vec nedopadali.
32. Aj keby hypoteticky došlo k vydaniu platobného rozkazu, súd by bol povinný ex offico kedykoľvek (§ 161 CSP) odstrániť následky konania pred nepríslušným orgánom a konanie zastaviť pre nedostatok právomoci. V takomto prípade by procesné inštitúty konania o platobnom rozkaze nemohli legitimizovať vedenie sporu v nesprávnom procesnom režime.
33. K postúpeniu veci Sociálnej poisťovni a zachovaniu účinkov podania
34. Súd prvej inštancie vec postúpil Sociálnej poisťovni ako orgánu príslušnému konať v dôchodkových veciach. Odvolací súd zdôrazňuje, že § 10 ods. 1 CSP výslovne zachováva právne účinky spojené s podaním žaloby. Tým sa chránilo procesné postavenie žalobcu – v následnom správnom konaní nebol znevýhodnený len preto, že pôvodne zvolil nesprávne procesné fórum.
35. Odvolací súd súčasne pripomína, že preskúmanie vecnej správnosti požadovaného doplatenia dôchodku neprislúcha všeobecnému súdu; to je predmetom rozhodovania Sociálnej poisťovne a prípadného následného správneho súdneho prieskumu. Odvolací súd sa preto meritom nároku (existenciou a výškou nedoplatku) nezaoberal a ani zaoberať nemohol.
36. K námietke „legality“ napadnutého uznesenia oproti údajne vydanému platobnému rozkazu

37. Žalobca opisoval procesnú situáciu tak, akoby v konaní bol vydaný platobný rozkaz, ktorý mal byť následne „zrušovaný“ po doručení odporu. Zo spisu vyplýva opak. Po predbežnom posúdení veci súd prvej inštancie platobný rozkaz nevydal a konanie zastavil pre nedostatok právomoci. Neexistencia platobného rozkazu vylučovala akékoľvek ďalšie procesné úkony naviazané na jeho existenciu (doručenie odporu do vlastných rúk, zrušenie platobného rozkazu podľa § 267 ods. 4 CSP a pod.).

38. Námietky smerujúce proti „nesprávnemu“ nakladaniu s neexistujúcim platobným rozkazom preto sú už v rovine skutkového základu nedôvodné.

39. K trovám konania

40. Súd prvej inštancie nepriznal žalovanej náhradu trov konania, keďže jej žiadne trovy nevznikli. Takýto postup bol v súlade s § 256 ods. 1 CSP (zavinene zastavenie konania) a s princípom racionálnej procesnej ekonomie vyjadreným v čl. 17 základných princípov CSP. Odvolací súd nenašiel dôvody tento výrok korigovať, keďže je správny.

41. Odvolací na záver uvádza, že súd prvej inštancie správne identifikoval neodstrániteľný nedostatok právomoci všeobecného súdu (§ 161 CSP) a legitímne aplikoval § 10 ods. 1 CSP tým, že konanie zastavil a vec postúpil Sociálnej poisťovni. Závery súdu prvej inštancie sú v súlade so záväzným uznesením kompetenčného senátu Najvyššieho správneho súdu SR zo dňa 05. 02. 2025 a s ustálenou judikatúrou o verejnoprávnej povahe dôchodkových dávok. Všetky odvolacie námietky žalobcu vychádzali z mylného právneho a skutkového základu (predovšetkým z predpokladu aplikovateľnosti režimu platobného rozkazu), a preto neboli spôsobilé spochybniť zákonnosť napadnutého uznesenia.

42. Z uvedených dôvodov odvolací súd považoval odvolanie žalobcu za nedôvodné a napadnuté uznesenie okresného súdu za vecne správne.

Trovy odvolacieho konania

43. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bola v celom rozsahu úspešná žalovaná, preto jej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovanej však podľa obsahu spisu žiadne trovy konania nevznikli, ani žiadne neuplatnila, preto jej odvolací súd ich náhradu nepriznal.

44. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.